

BISBE TONI, IN MEMORIAM

Avui fa un any que ens va deixar el bisbe Toni. Va néixer a Lluçmajor (Mallorca) el 1972. Va ingressar al Seminari Menor amb 17 anys. Va ser ordenat sacerdot en 1998. En els seus primers passos com a sacerdot va compaginar la responsabilitat de ser vicari de la parròquia Beat Ramon Lull, de Son Cotoner (Palma) amb la de rector del Seminari Menor i també, a partir de 2002, amb la de delegat per a la Pastoral i amb la de formador del Seminari Major.

L'any 2006 va ser enviat a completar la seva formació a Roma, on va obtenir la llicenciatura en Teologia, especialitat en Pastoral de la Joventut i Catequètica, en el Pontifici Ateneu Salesià.

La seva tesina, aprovada el 2009, es va titular La iniciació cristiana en l'arxiprestat de Migjorn de la diòcesi de Mallorca. Anàlisi i perspectives. Es va centrar en l'estudi de la catequesi familiar. El seu estudi li va portar a aprofundir en el kerigma. Va tenir la intuïció que per a fer un bon primer anunci, aquest no havia de limitar-se a fer-ho en un primer moment, sinó que requeria ser transmès en totes les fases de la iniciació cristiana per a fonamentar millor l'ulterior creixement en la fe. Intuïció que, amb posterioritat, el papa Francesc convidarà a tenir en compte a tota l'Església universal (EG 164).

Però no es va quedar en la teoria, res més tornar a la seva diòcesi, va ser nomenat delegat diocesà de Pastoral Catequètica i Litúrgica (2009-2013) i, successivament, vicari episcopal per a l'Evangelització (2013-2017). Des d'aquests serveis, va començar a aplicar els fruits del seu estudi. Fonamentalment:

- Va proposar un canvi de model catequètic, fent una aposta valenta i decidida per la catequesi familiar, com un mètode per a fer un primer anunci als pares i mares dels nens que venen a la catequesi.
- I es va allunyar del model de catequesi escolar, alhora que va fomentar l'experiència de la fe i el seu desvetllament dels nens a través de l'oració.

L'Esperit Sant va provocar que, en 2017, rebés una comunicació del nunci Mons. Renzo Fratini. Com tots sabem va canviar dràsticament la seva vida. L'Església li demanava ser bisbe auxiliar de Barcelona. Va ser ordenat bisbe el 9 de setembre de 2017 a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, al costat del seu estimat i germà en l'episcopat Mons. Sergi Gordo, també auxiliar de Barcelona.

Una de les responsabilitats que va implicar aquesta nova etapa va ser la de ser president del Secretariat interdiocesà de Catequesi (SIC), de Catalunya i Illes Balears. Aquesta tasca li va permetre continuar aprofundint en la seva passió per la catequesi. Ell, juntament amb els delegats de les 13 diòcesis que componen el SIC, va iniciar una

nova proposta d'iniciació cristiana d'infància, dirigida no sols als nens sinó també als seus pares, a les seves famílies.

Podem dir que aquesta nova proposta és una versió millorada de la qual va començar a animar en la seva diòcesi natal.

Somiava amb una catequesi vinculada al dia del Senyor, perquè fos possible que les famílies iniciades poguessin conèixer a la resta de la comunitat i perquè descobrissin el tresor més gran que tenim: Crist ressuscitat lliurant-se per nosaltres en l'eucaristia. Una catequesi que no presumís res, sinó que partís del primer anunci, també als pares. Una catequesi integral, que permetés la transmissió del contingut de la fe, però també la celebració de la mateixa i la seva dimensió vivencial. Una catequesi dinàmica, atractiva, interpel·lant... que provoqués de veritat la trobada amb qui ens va estimar primer. Una catequesi que possibilités a tots sentir i respondre a la vocació que somia per a cadascun de nosaltres el Senyor. I tot això, en formats nous: digitals, però reals.

El dia 12 de febrer de 2022, festa de la copatrona de la seva nova ciutat, santa Eulàlia de Barcelona, va poder amb ell la malaltia que va aparèixer tan sols uns mesos abans. Va viure les seves últimes setmanes com un temps de gràcia. Es va continuar enamorant del Senyor, que és el que va fer sempre... si bé amb uns colors diferents de les altres etapes de la seva vida, els de la Creu.

La seva pèrdua va provocar un sentiment d'orfandat en in comptables persones que es van trobar amb ell al llarg de la vida. Els qui ens quedem cuidant la vinya del Senyor estem convençuts que tenim un nou intercessor al costat del Pare. Tant de bo que li aculli en el seu si, perquè aquest senzill bisbe catequeta pugui continuar inspirant-nos, animant-nos, il·lusionant-nos i acostant-nos, de la mà de Maria, cap al Pare, pel Fill, en l'Esperit.

Gràcies per la teva vida lliurada i consumida com un ciri, bisbe Toni.

Mn. Alberto Para
Prevere de Barcelona
Director del Secretariat Diocesà de Catequesi